

“Passió, honestedat i responsabilitat. Això és el què sóc. Això, i la feina feta, és el què m’avalua. Ho donaré tot per Barcelona”

Jordi Hereu

Un barceloní enamorat de la seva família.

Jo crec molt en els meus. Amb la Belén, l’Elisabet i el Jordi, i amb els meus pares i els meus quatre germans i cunyats, és amb qui millor m’ho passo. Formem una pinya. Tinc la sort de tenir una família magnífica, unida i divertida i solidària. Ens ajudem i comptem els uns amb els altres. Una cosa que fem sovint és riure i ballar, amb qualsevol excusa. M’encanta la música que es pot ballar, especialment el *funky*. Quan hi ha partit del Barça ens reunim mitja família i allò és una festa, que va canviant de domicili. Amb la Belén i els nanos m’agrada gaudir intensament de Barcelona, però també m’agrada pujar amb ells a l’Armentera. A la terrassa de casa la tieta, esmorzant i llegint els diaris els matins de les vacances d’agost sóc l’home més feliç del món.

Sóc un noi de classe mitjana i de família nombrosa, amb uns pares molt pencaires que ens varen transmetre dues coses: amor i valors com la llibertat i la responsabilitat. En això dels valors també hi va contribuir la meva escola, el Sant Gregori, d’arrel catalanista i cristiana dirigida pels Galí, grans pedagogs i mestres que, com Mounier o Willy Brandt, han marcat el meu pensament. Des del mirador de Bellesguard, a tocar d’aquella escola enfilada a les vores de Collserola, veia cada dia una panoràmica de la la Barcelona dels anys setanta, entelada i trista, i sovint pensava com m’agradaria canviar-la. Més endavant, dels meus anys a ESADE vaig aprendre gestió, esperit pràctic, sentit comú i rigor. Jo volia ser historiador – m’encanten els clàssics i la història antiga – però mai m’he penedit de rebre formació empresarial orientada a la gestió, la governança i a objectius concrets.

Un barceloní enamorat de Barcelona

Em sento orgullós de ser barceloní. Vaig néixer a de Sant Gervasi, a la clínica del Pilar, a tocar de la plaça Molina i vaig viure molts anys al carrer Arimón, al nucli antic de Sant Gervasi. Abans, els meus pares varen viure primer al carrer Villarroel, a l’esquerra de l’Eixample. Des que em vaig casar visc al districte de Les Corts, on vaig ser-ne gerent primer i regidor després. La plaça Comas, on hi ha la seu del Districte, és una de les meves places preferides a Barcelona. Vaig conèixer Sant Andreu com a regidor, per això tinc una certa debilitat pels barris del nord de la ciutat. Però és que a mi Barcelona m’agrada tota ella. De llevant a ponent, de sud a nord. Em fascina, m’apassiona. Em

sento orgullós de cadascun dels seus setanta-tres barris. I me'ls conec tots. Els he trepitjat tots, carrer a carrer, racó a racó, veí a veí. La meva vocació política surgeix de meva passió per Barcelona. Les ganas de transformar-la en base als valors del socialisme és el què em motiva. Veure la Barcelona inacabada de Nou Barris dels anys setanta – la Via Júlia, la Via Favència – i les enormes desigualtats territorials que hi havia, també em va portar a voler fer política. Política municipal i orientada a l'acció. Sóc un barceloní d'origen, de cap i de cor, perdudament enamorat de la meva ciutat.

Un alcalde cercano y responsable

Soy un hombre de palabra. Estoy orgulloso del trabajo hecho y de haber cumplido. En estos años le hemos dado la vuelta a Barcelona. Mi equipo y yo hemos hecho el giro social que Barcelona necesitaba. Hemos creado más oportunidades y más puestos de trabajo. Hemos puesto al día las grandes infraestructuras. Hemos hecho una ciudad más limpia, ordenada y segura. Y lo hemos hecho, en plena crisis, con responsabilidad y las cuentas claras. Con los pies en la tierra, tocando de cerca los problemas de la gente. Con una gestión ambiciosa - una inversión récord de 3.000 M euros - pero solvente, rigurosa y con una deuda muy por debajo de las otras ciudades españolas. La obra de gobierno es muy ambiciosa y Barcelona ha hecho un salto cualitativo de gran envergadura en todos los ámbitos.

- ✓ Duplicadas las plazas de escuelas de 0-3 años. 16 nuevas bibliotecas. 50.000 teleasistencias para los mayores. Más de 30 nuevos centros de salud.
- ✓ 7.000 empresas y 90.000 trabajadores en el distrito 22@. 10.000 contrataciones y 160.000 beneficiarios del Pacto Local para la Ocupación. 1.750 iniciativas empresariales en Barcelona Activa.
- ✓ El AVE ha llegado a Barcelona. La estación de La Sagrera en marcha. Metro en Bon Pastor, Sagrera, el Carmel, Trinitat Nova y Horta.
- ✓ Aeropuerto ampliado y con vuelos intercontinentales. Puerto ampliado, líder en cruceros y conectado a Europa. Las Glòries en plena renovación.
- ✓ 1.000 nuevos policías de la Guardia Urbana. Nueva contrata de la limpieza.

Reinventant el PSC

Jo vaig decidir a entrar al PSC escoltant a Josep Pallach i el seu Reagrupament Socialista en un míting a l'Escala el setembre de 1976. En aquell moment el PSC tenia dues coses

que jo trobava interessants: l'adscripció ideològica al socialisme i la unitat civil de Catalunya. Aquesta idea – la unitat i la centralitat – per a mi sempre ha estat fonamental.

A través del PSC he conegut moltes Catalunyes i moltes Barcelones, d'orígens molt diferents, la totalitat del país i de la ciutat. Del PSC sempre m'ha interessat la idea del projecte unitari i de la representació de la majoria. Per a mi la política és pensament, però sobretot és acció – i municipalisme és el cor d'aquest socialisme d'acció-. I per a mi el PSC és suma i projecte col·lectiu. Ara tenim en el PSC la oportunitat històrica de mostrar una altra manera de fer política, més oberta, més dialogant, per tant, més democràtica. Crec que un PSC fort i unit, amb una sola ànima, és aquell que és capaç de debatre lliurement per millorar la seva proposta als ciutadans, guiat per la voluntat de sumar persones i generacions diverses i plurals. Aquesta voluntat d'aplegar una gran majoria de progrés està inscrita en els gens fundacionals del socialisme català. El futur del PSC passa per reinterpretar amb imaginació aquest esperit fundacional d'unió i de llibertat.